

عنوان مقاله:

تحلیل کارکردهای اجتماعی آیین‌ها و جشن‌ها در شاهنامه

محل انتشار:

فصلنامه جستارهای نوین ادبی، دوره 53، شماره 3 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

محمود آقاخانی بیژنی - اصفهان

محسن محمدی فشارکی - دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

در فرهنگ ایران‌زمین، آیین‌ها و جشن‌ها، فعالیت‌های نمادین، متعارف و مرسوم هستند که در اشکال، اهداف و زمان‌های خاصی برگزار می‌شود. برخی از این آیین‌ها، جشن‌ها و مناسک مربوط به آنها در شاهنامه فردوسی بازتاب داده شده‌اند که بیانگر قاعده‌بندی فعالیت‌های جمعی و آهنگ تکرار این فعالیت‌ها است که جامعه و فرهنگ ایرانی خود را در آن بازتولید می‌کند. در این پژوهش به تحلیل کارکرد اجتماعی آیین‌های پذیره مهمان یا مسافر، سوگواری، بارخواهی و جشن‌های سده، نوروز و مهرگان همراه با تحلیل بن‌مایه‌های اسطوره‌ای آن‌ها می‌پردازیم. این پژوهش به شکل بنیادی، بر پایه مطالعات کتابخانه‌ای و به روش تحلیل محتوای کیفی انجام شده است. پس از تحلیل داده‌ها و یاری گرفتن از منابع گوناگون، می‌توان گفت آیین‌ها، جشن‌ها و مناسک مربوط به آن‌ها، به تثبیت جامعه و به نوعی بازسازی اخلاقی مثبت کمک می‌کنند و کارکردی اجتماعی وحدت‌آفرین در جامعه دارند؛ بنابراین وجود جشن‌ها و آیین‌ها با انجام فعالیت‌های نمادین، همواره سبب تقویت همبستگی، اتحاد مردم (در صورت‌های آشکار و پنهان)، افزایش اقتدار و مشروعیت، بازتولید جامعه، هویت ایرانی و حفظ فرهنگ ایرانی می‌شود و به همین دلیل است که چنین آیین‌ها و جشن‌هایی هر ساله انجام می‌شوند.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1151983>

